

[Henning Philipsen.]

nes, det var meget væsentligt, hvad hr. Ejler Koch sagde med hensyn til den mulighed, der ville være for at indskrænke grundlovens ret til forsamlingsfrihed i forbindelse med fru Nathalie Linds forslag. Hvad ville der ske, hvis eksempelvis jeg — for at nævne mig selv først — og et andet medlem af det høje ting, f. eks. hr. Kaj Poulsen, der er smed ligesom jeg selv, fra socialdemokratiet, stiller os op foran en virksomhed, der er konfliktramt, og nogle tilfældige damer eller herrer for den sags skyld nu løber ind i os? Vi behøver ikke at bevæge os, men det hænder altså, at man kan løbe ind i andre. Hvad tror man så der ville ske, hvis man løb ind i os, selv om vi i øvrigt stod med hænderne i lommen? Jeg synes nok, den brik giver hele situationen i en nøddeskal. Hvad tror man der ville ske? Jeg ved godt, hvad der ville ske, men jeg overlader til andre at give svaret.

Ordføreren for forslagsstillerne (Nathalie Lind (V):

Jeg kender godt den underrets- og landsretsdøm, hr. Henning Philipsen omtaler. Må jeg have lov at henvise til, hvad straffelovrådet udtaler på side 43 i betænkningen — det er den formulering, der anvendes her — hvor straffelovrådet udtaler, at man er „tilbøjelig til at antage“ osv. med henblik på en bestemt fortolkning af den gældende politivedtægts § 3, hvilket jeg dækker ind med mit udtryk „retsusikkerhed“.

Jeg vil også gerne henvise til det svar, som vi har fået fra justitsministeren, hvor man fortolker ændringen. Jeg indrømmer, at retsudvalget har bedt om ændringen til politivedtægten, det er ikke justitsministeren, der er kommet med den. Der er også nogle bemærkninger her, som det kunne være værd at læse, og som jeg tror ville give svaret på det, hr. Henning Philipsen spurgte om.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbe-

slutning henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Efterforskning i straffesager, anholdelse og varetægt m. v.).

(Lovforslag nr. 210. Fremsat 6/2 76).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ejler Koch (S):

Det foreliggende forslag om ændring af retsplejeloven vedrører nogle helt centrale afsnit af betydning for strafferetsplejen, hele problemstillingen omkring efterforskning og det meget diskuterede spørgsmål om anholdelse og varetægtsfængsling. Forslaget indeholder helt klare forbedringer i forhold til den nuværende tilstand, det indeholder oplagte forenklinger, og det er skrevet i et mere tilgængeligt sprog, end det hidtil har været. Vi kan i socialdemokratiet give vor tilslutning til, at dette forslag gennemføres i sine hovedprincipper.

Meget af det, der indeholdes i en så kompliceret ændring af retsplejeloven, som der her er tale om, egner sig naturligvis bedst til drøftelse i retsudvalget, men der er dog et par ting, som jeg finder det naturligt at drage frem her ved førstebehandlingen.

Forslaget gennemfører som noget nyt en væsentlig bedre ligestilling mellem politiet og forsvaret i hele forberedelsen af sagerne. Jeg tror, det er en styrkelse af forsvarers position i retssagerne, som vi skal være meget tilfredse med.

Men som en konsekvens af denne problemstilling om forsvarers stilling indeholder lovforslaget altså også nogle begrænsninger i forsvarerens rettigheder. Det er jo noget, der har givet anledning til temmelig megen offentlig debat, en debat, som nok i et vist omfang beror på den misforståelse, at der ikke allerede under den gældende retstilstand findes regler, der gør det muligt at udelukke forsvarerne. Derfor tror jeg, det er i lyset heraf, man skal diskutere de formuleringer, der findes om begrænsninger og udelukkelse af forsvarere.

Vi vil i socialdemokratiet ikke afvise, at